

פרשת בְּלַק

ותרא האתון את-מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה ויב בלעם את-האתון להטתה הדרך. ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה. ותרא האתון את-מלאך ה' ותלחץ אל-הקיר ותלחץ את-רגל בלעם אל-הקיר ויסף להכפתה. ויוסף מלאך-ה' עבור ויעמד במקום צר אשר אין-דרך לנטות ימין ושמאלו. ותרא האתון את-מלאך ה' ותרפץ תחת בלעם ויחר-אף בלעם ויב את-האתון במקל. ויפתח ה' את-פי האתון ותאמר לבלעם מה-עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים. ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש-חרב בידי כי עתה הרגתיו. ותאמר האתון אל-בלעם הלוא אנכי אתנך אשר-רכבת עלי מעודך עד-היום הזה ההספן הסכנתי לעשות לך פה ויאמר לא. ויגל ה' את-עיני בלעם וירא את-מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקד וישתחו לאפיו.

(במדבר כב פסוקים כג-לב)

מה בפרשה? עם ישראל ממשיך בנדודיו במדבר ומתקרב לארץ מואב. בלק בן ציפור, מלך מואב, רואה את העם הרב מתקרב לארצו וחושש מאוד. הוא שולח שליחים לבלעם בן בעור, אדם אשר נחשב לבעל כוחות מיוחדים, ובכוחו לברך או לקלל עמים שלמים ולקבוע את גורלם. השליחים מבקשים מבלעם לגרש את עם ישראל מגבול מואב ולקלל אותו.

בלעם מתייעץ עם ה' ומבין שאסור לו ללכת עם השליחים ולקלל את העם כי עם ישראל הוא עם מבורך. כאשר בלק שולח שרים מכובדים לקרוא לבלעם בפעם השנייה, אלוהים מתגלה לבלעם בחלום ומתיר לו ללכת עם השרים ובתנאי שיפעל על פי הוראותיו. למרות הרשות שניתנה כועס אלוהים על בלעם כשהוא הולך עם שרי מואב, פרשנים רבים התעכבו על נקודה זו וניסו להסביר אותה. בלעם יוצא לדרך רכוב על אתונו ומלאך אלוהים מתייצב לפניו. האתון רואה את המלאך שחרב בידו, נבהלת וסוטה מן הדרך אל השדה. בלעם מכה את האתון ומנסה להחזיר אותה אל הדרך. המלאך מתייצב לפניו בפעם השנייה והפעם בדרך שעוברת בין גדרות, האתון נלחצת אל הקיר ומוחצת את רגלו של בלעם. בלעם ממשיך להכות את האתון. לבסוף המלאך עומד במקום צר והאתון רובצת ולא מוכנה להמשיך בדרך. בלעם כועס מאוד על אתונו ומכה אותה בפעם השלישית במקל. אז אלוהים פותח את פי האתון והיא מדברת אל בלעם ושואלת אותו מדוע הוא הכה אותה שלוש פעמים. בלעם אומר לאתון שהיה הורג אותה לו הייתה חרב בידו. אלוהים מאפשר לבלעם לראות את המלאך שראתה האתון ובלעם משתחוה למלאך. המלאך כועס על בלעם שהכה את אתונו ואומר לו שאותו צריך להרוג ואת האתון להחיות כי היא ראתה את מלאך אלוהים. בלעם מתנצל בפני המלאך וזה מורה לו להמשיך בדרך עם שרי מואב.

שלוש פעמים לוקח בלק את בלעם לקלל את עם ישראל מראשי הרים סביב המחנה ובשלושת הפעמים שם ה' ברכה לעם ישראל בפיו של בלעם במקום קללה. בלק כועס שבלעם איננו מקלל את עם ישראל אך למרות שלושת הניסיונות מצליח בלעם רק לברך. בתפילת השחרית אנו אומרים מדי בוקר חלק מברכת בלעם לעם ישראל: "מה-טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל" (במדבר כד ה').

הצעה ליצירה

משחק: "הדבק את הזנב אל החמור"

חומרים:

- בד לבד בצבעים שחור, אפור וכחול אפרפר (1 מטר מכל אחד)
- דבק חזק
- מספריים
- שערות שחורות מפאה או כל דבר שיכול לשמש כקצה הזנב
- של החמור
- סקוצ' זכר ונקבה להדבקת הזנב

תהליך היצירה:

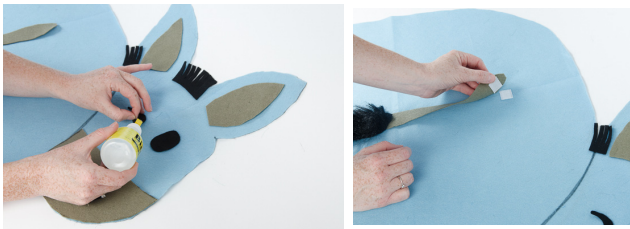
• על הלבד הכחול אפרפר נצייר את גופו של החמור המורכב מקשת גדולה שבתחתיתה משולש קטן ובצידה צורה אובלית לראש עם שתי אוזניים.

• נגזור מהלבד גם קישוטים ותוספות לחמור: פנים האוזניים, שיער, זנב, קווי הרגליים.

• נדביק את הקישוטים והתוספות על החמור.

• נדביק אל הזנב ואל המקום המתאים אצל החמור את הסקוצ' הנקבה והזכר כך שהזנב יוכל להתנתק ולהתחבר.

• כעת אפשר לשחק במשחק "הדבק את הזנב אל החמור" קושרים בד על העיניים ומנסים להדביק את הזנב על המקום הנכון אצל החמור. לרמת קושי גבוהה יותר אפשר להסתובב במקום כמה פעמים עד ש"מאבדים את הצפון".

הצעה לפעילות שיחה לשבת

• בסיפורו של בלעם, האתון מצליחה לראות את מלאך אלוהים אך בלעם לא רואה אותו כלל. באילו דברים בעלי חיים יכולים להבחין ולחוש שאנו, בני האדם, איננו מסוגלים?

• אילו חושים מחודדים יותר אצל בעלי החיים?

• מדוע מלאך אלוהים כועס על בלעם שהכה את אתונו?

• מה תרצו להגיד לאנשים שמתייחסים לא יפה לחיות ומכים אותן?

הבלוג של מיה

נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

